

Unde e legea cartofului?

Descriere imagine:
Recolta cartofi

Intensivizarea agriculturii moderne în Europa, America și în România ultimilor ani a creat premisele obținerii unor producții ridicate, rentabile din punct de vedere economic, cu impact direct asupra aprovizionării populației. De cele mai multe ori însă, calitatea producției este vizată doar ca aspect comercial și mai puțin ca valoare intrinsecă, respectiv ca nivel ecologic și nutritiv.

Dintre produsele agricole care sunt puternic expuse diferitelor variante tehnologice, cartoful, alături de legume, este cel mai sensibil.

Cred că obiectivul României n-ar trebui să fie supraindensificarea culturii de cartof, cum se întâmplă în Olanda, spre exemplu, ci mai degrabă creșterea producției medii cât mai uniform pe toată suprafața cultivată, la un randament de 25-30 tone/ha.

Iată câteva verigi tehnologice care ar face posibilă atingerea acestui obiectiv.

Amplasarea culturii

În ultima perioadă, România a cultivat anual aproximativ 250.000 ha cu cartofi și a realizat o producție medie de circa 15 tone/ha. Amplitudinea producției medii este foarte mare: de la 5-6 la 50-60 tone/ha.

Este indiscutabil faptul că prin eliminarea suprafețelor nefavorabile din cultura cartofului (terenuri nefertile, zone expuse secetei, ferme cu tehnologie submediocră), arealul cultivat s-ar putea diminua cu 50.000 până la 100.000 ha, însă creșterea randamentului cu 10 tone/ha ar asigura aceeași producție totală.

Consider ca experienta anului agricol 2009 a determinat semnificativ abordarea strict economica a marimii si a amplasarii suprafetelor cultivate cu cartof.

Tinând cont de declaratiile celor mai importanti cultivatori de cartof, precum si de ritmul lent de a provizionare cu samânta reiese foarte clar ca intentiile de cultivare în acest an sunt mult diminuate.

Rotatia culturilor

Cartoful ar trebui sa revina pe aceeasi suprafata dupa minimum doi ani, în cazul cartofului de consum, si de minimum trei ani, în loturile semincere. Exista zone în România unde monocultura de cartof este o practica destul de actuala, iar primele semne ale acestui abuz au aparut deja: aceste areale sunt infestate de boli si daunatori de carantina si, ceea ce este mai grav, acesti patogeni se raspândesc în toata tara prin as-a-zisa samânta vânduta în toate pietele si oboarele fara nici un fel de discernamânt, atât din partea vânzatorilor, dar mai ales din partea cumparatorilor.

Fertilizare si protectie fitosanitara

Folosirea gunoiului de grajd, a compostului, a plantelor amelioratoare încorporate în sol macar o data la trei-patru ani, asa cum se practica în Occident, precum si metoda ogorului verde sunt desigur cele mai eficiente si cele mai ecologice procedee pentru mentinerea si cresterea fertilitatii solurilor. Nu toti fermierii au posibilitatea sa aplice toate aceste metode.

Alternativa ramasa este folosirea îngrasamintelor chimice, numai ca în acest caz trebuie sa tinem cont de faptul ca la cartof nu se consuma fructul, care poate asimila si neutraliza reziduurile toxice din chimicale, datorita biologiei si biochimiei mult perfectionate. Cartoful se produce pentru tubercul - o radacina îngrosata, care, prin asimilarea bruta a nutrientilor, pastreaza în continut tot ce se administreaza nejudicios si neechilibrat prin îngrasamintele chimice.

Este semnificativ faptul ca în depozitele cu cartof provenit dintr-o parcela puternic fertilizata (1000 kg/ha si chiar mai mult!) si unde s-au folosit tratamente multiple, supradozate, dupa câteva saptamâni miroase a fitofarmacie! Si atunci, noi, de fapt, ce mâncam?

Folosirea semintei certificate

Utilizarea exclusiv a semintei certificate este cea mai importanta masura pe care trebuie s-o aplicam. Fermierul, si aici ma refer si la micul proprietar care pune în gradina câtiva ari de cartof, trebuie ca macar o data la trei ani sa schimbe materialul de plantat cu samânta dintr-un soi recunoscut pe plan local, certificata, sigilata si etichetata.

Nu întâmplator, micii proprietari cu experienta, vin periodic la fermele producatoare de samânta si se plâng ca productia din samânta cumparata în urma cu 3-4 ani a început sa scada drastic, de aceea doresc s-o înlocuiasca. Acesti fermieri, destul de putini la numar deocamdata, reusesc în fiecare an sa-si îndestuleze toata familia cu cartofi si mai fac si un ban în plus, vânzând pe taraba.

CE-I DE FACUT?

Ministerul Agriculturii ar trebui sa legifereze si sa aplice obligativitatea folosirii semintei certificate de cartof pe toata suprafata tarii, altfel în câtiva ani riscam sa carantinam toate zonele traditionale de productie a cartofului.

Sunt convins ca în câtiva ani produsele agricole de baza (pâine, malai pentru mamaliga, ulei, zahar) se vor scumpi, din cauza scaderii suprafetelor alocate pentru consum alimentar la grâu, porumb, soia, rapita, floarea soarelui si la sfecla de zahar, în favoarea producerii combustibililor alternativi, pe fondul crizei energetice. Probabil ca abia atunci bietul cartof, saraca barabula, va reintra în strategia alimentara a statelor care astazi, ca si România, își bat joc de aceasta cultura.

Si atunci, când va fi probabil prea târziu, mai marii nostri guvernanti vor purta la butoniera, ca si Ludovic al XVI-lea, o floare de cartof si vor contempla, precum pictorul Van Gogh, florile acestei minunate plante care a salvat de atâtea ori omenirea de la foamete.

Vasile Pop-Silaghi